

[Industriministeren]

tilfredsstillende. Den svage udlandsefterspørgsel har imidlertid som nævnt kun givet grundlag for en svag vækst, og som helhed må udviklingen i industrieksporten gennem de seneste år betegnes som utilfredsstillende.

Som led i arbejdet med at genoprette dansk økonomi må der derfor skabes en yderligere vækst i industrieksporten. De internationale konjunkturer giver trods tegn på svage opgangstendenser ikke de bedste betingelser for at opnå en sådan vækst. En øget vækst i industrieksporten søges derfor fremmet, dels gennem den generelle forbedring af industriens vilkår, som er en følge af regeringens almindelige økonomiske politik, dels gennem et målrettet eksportfremmearbejde.

Planlægningen af denne indsats sker først og fremmest med henblik på de nære eksportmarkeder i Vesteuropa, som tilsammen aftager knap tre fjerdedele af den danske industrieksport. Der må opretholdes et højt aktivitetsniveau i eksportfremmeindsatsen på disse markeder, som vil være af afgørende betydning for industrieksportens udvikling.

Dernæst er der grund til at hæfte opmærksomheden ved den øgede betydning, som eksporten til udviklingslandene og de nyindustrialiserede lande har fået for dansk industri. Et område, der synes at indebære interessante perspektiver, er Sydøstasien, herunder specielt ASEAN-landene. Eksportfremmerådet støtter som led i et omfattende dansk eksportfremstød en række initiativer i ASEAN-landene i 1983 og 1984.

Dansk industri har i sine bestræbelser for at søge ud på disse nye markeder vist betydelig tilpasningsevne og fleksibilitet. I modsætning til eksporten til de traditionelle markeder, der som hovedregel er ledsaget af relativt korte kredittider, afvikles eksporten til udviklingslandene og de nylig industrialiserede lande som oftest med meget lange kredittider. Kreditgivning, som for eksport af kapitalgoder ydes af Dansk Eksportfinansieringsfond, bliver derfor af meget væsentlig betydning ved denne eksport. Vil man eksportere til disse markeder, må man være indstillet på at vente med betalingen. Det indebærer dels en valutamæssig belastning, dels en øget risiko. For at øge eksporten såvel til de nævnte som til øvrige markeder må eksporten derfor følges op gennem eksportkreditordningen, der forsikrer eksportørerne mod de risici, kreditgivningen indebærer. For at kunne gø-

re dette har eksportkreditrådet gennem de seneste år måttet øge sine garanti- og kautionforpligtelser, som pr. 1. januar 1983 androg i alt 32,3 mia kr. Også garantiforpligtelserne i h.t. den særlige garantiordning under § 7 i lov om internationalt udviklings samarbejde er øget stærkt og androg pr. 1. januar 1983 i alt 9,5 mia kr.

Efter udenrigsministerens nylige redegørelse til folketinget om regeringens u-landspolitik vil der med tilslutning fra et bredt flertal i folketinget blive gennemført justeringer i dansk bistand, som også er af betydning for den danske industrieksport.

Den nuværende grænse på 550 dollars i bruttonationalprodukt pr. indbygger for de udviklingslande, der kan komme i betragtning som modtagere af dansk statslån, vil blive forhøjet til 1.097 dollars, svarende til $\frac{2}{3}$ af Verdensbankgrænsen for lån med fuld løbetid, og løbende blive reguleret i overensstemmelse hermed. Denne forhøjelse vil kunne betyde dels øget afledt eksport, fordi en større kreds af udviklingslande vil have mulighed for at modtage dansk statslån, dels mulighed for øget anvendelse af såkaldte blandede kreditter, dvs. statslån i kombination med eksportkreditgarantier. Eksportørerne vil med anvendelse af blandede kreditter kunne tilbyde en finansiering, som i højere grad er internationalt konkurrencedygtig. Blandede kreditter anvendes i betydelig målestok af flere andre industrilande ved eksport til udviklingslandene. Dette har ofte sat dansk eksport i en konkurrencemæssigt vanskelig situation.

Som et yderligere led i bestræbelserne for at fremme dansk erhvervslivs engagement i udviklingssamarbejdet vil regeringen som nævnt i udenrigsministerens ovennævnte redegørelse iværksætte en undersøgelse af industrialiseringsfonden for udviklingslandene og de øvrige statslige støtteordninger til private kapitaloverførsler til udviklingslandene med henblik på at få forslag til forbedringer af ordningerne.

De nye eksportformer, projekt- og systemeksport, som bl.a. indebærer samarbejde mellem den private og den offentlige sektor, rummer betydelige muligheder. Eksportfremmerådets projekteksportudvalg støtter og koordinerer såvel private virksomheders og konsortiers projekteksport som den systemeksport, hvorigennem den offentlige sektors